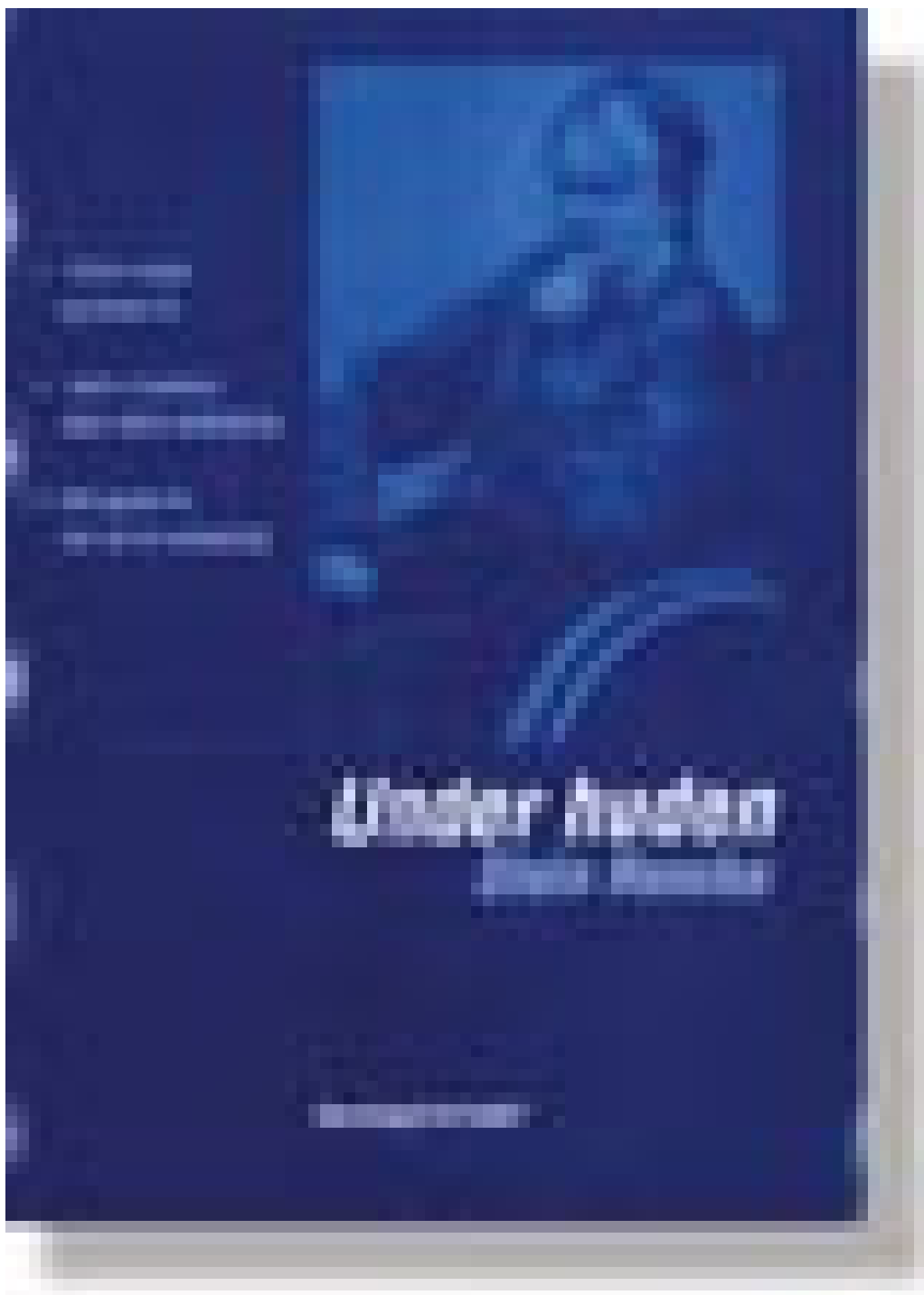

Aktiv livshjelp

BOKOMTALER

Vår kollega Stein Husebø har mistet en venn. Det gikk flere år før han kunne oppfylle det løftet han gav seg selv under vennens begravelse: Han ville skrive en bok om mannens liv. Nå er det gjort, og godt er det.

Bokens tittel *Under huden* kan gi assosiasjoner på flere plan. At noe kryper en under huden, kan bety at det er noe man ikke kan vike tilbake for, noe man ikke kommer unna, noe man følelsesmessig ikke kan verge seg mot. Og på sett og vis er det vel det Stein Husebø ønsker for leseren: At hun eller han skal utfordres til å våge å kjenne etter på egen kropp, i egne følelser, hvordan vennens liv måtte kunne oppleves. At hovedpersonen Vidar også hadde en alvorlig hudsykdom gir dobbel klangbunn i bokens tittel. Kanskje måtte både forfatteren selv og de øvrige av hovedpersonens venner og familie se forbi det vansirede ytre for å evne å møte personen Vidar.

Leseren får følge en livsglad, men alvorlig syk, smårolling gjennom oppveksten, en nysgjerrig, sta og utholdende tenåring som vil bli selvstendig og utrette noe i livet, og til slutt en ung voksen mann som på tross av sine sterke handikap har overskudd til å kjempe for andre funksjonshemmede. En maur, en terrier og en skjør sommerfugl i en og samme person, en sommerfugl med vakre farger – under huden.

Stein Husebø deler vennens beundring for hans foreldre, som evnet å slippe ham uten overbeskyttelse, men som aldri vek fra hans side. Kanskje hadde det ikke vært mulig å greie seg uten foreldrenes innsats. Et offentlig hjelpeapparat hadde kanskje aldri kunnet stille opp på den vanskelige balansegangen det måtte være mellom å støtte maksimalt og samtidig unngå å overta eller undervurdere. Antakelig er det bare nære personer over tid som vil kunne make den fintfølende praktiseringen av den gode omsorgen for et annet menneske.

Vidar og forfatteren har flere refleksjonsrunder sammen over temaene dødshjelp og livshjelp. En kort periode i Vidars liv var Stein Husebø legen hans under en svært kritisk fase av hans sykdom. Begge tok avstand fra aktiv dødshjelp.

Den foreliggende boken *Under huden* vil jeg anbefale generelt både for leg og lærd. Den er ikke en objektiviserende avstandsbeskrivelse av et vanskelig liv, men en beretning om Stein Husebøs vandring sammen med hovedpersonen. Forfatterens egne erfaringer gjennom mange års vennskap med denne mannen er beskrevet slik at det angår meg som lege, som menneske og som medmenneske. Den beveger meg. Det er på mange måter en stillferdig bok Stein Husebø har gitt oss.

Under huden er lettlest, med luftige sider og et klart språk. Det er en del trykkfeil og noe ujevn marg i teksten. Men disse skjønnhetsfeilene oppveies av den vare, sterke teksten og de talende bildene, fotografier som jeg som leser må ta inn litt etter litt.

Boken er et ja til livet. Den er båret oppe av en beundring og kjærlighet til et menneske som fikk tyngre byrder enn kanskje de fleste ville kunne bære.

EliBerg

Institutt for samfunnsmedisin

Universitetet i Tromsø

Publisert: 20. april 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. januar 2026.